

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Cátia Correia Moreira

Strona pozwana: Município de Portimão

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, a zwłaszcza jej art. 2 ust. 1 lit. d), należy interpretować w ten sposób, że dana osoba, która zawarła ze zbywającym umowę o świadczenie pracy na stanowisku wymagającym szczególnego zaufania w rozumieniu rozpatrywanego w postępowaniu głównym ustawodawstwa krajowego, może zostać uznana za „pracownika”, a zatem korzystać z przyznanej tą dyrektywą ochrony, pod warunkiem jednak, że jako pracownik podlega ona ochronie tego ustawodawstwa oraz że w momencie przejęcia jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę, czego zweryfikowanie jest zadaniem należącym do sądu krajowego.
- 2) Dyrektywę 2001/23 w związku z art. 4 ust. 2 TUE należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że w przypadku przejęcia w rozumieniu tej dyrektywy, w sytuacji kiedy przejmującym jest gmina, pracownicy, których dotyczy to przejęcie, są zobowiązani z jednej strony poddać się procedurze konkursu publicznego, a z drugiej strony zawrzeć nowy stosunek z przejmującym.

(¹) Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Terre wallonne ASBL/Région wallonne

(Sprawa C-321/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2001/42/WE — Ocena wpływu niektórych planów i programów na środowisko — Zarządzenie — Ustalenie celów w zakresie ochrony sieci Natura 2000 zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG — Pojęcie „planów i programów” — Obowiązek przeprowadzenia oceny wpływu na środowisko)

(2019/C 263/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Terre wallonne ASBL

Strona pozwana: Région wallonne

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 i 4 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko należy interpretować w ten sposób, że zarządzenie takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w którym organ państwa członkowskiego ustala na szczeblu regionalnym dla swojej sieci Natura 2000 cele ochrony mające charakter orientacyjny, podczas gdy cele ochrony na szczeblu obszarów mają charakter normatywny, nie zalicza się do „planów i programów” w rozumieniu tej dyrektywy, w przypadku których ocena wpływu na środowisko jest obowiązkowa.

(¹) Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szekszárdi Járásbíróság — Węgry) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi

(Sprawa C-361/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 66 — Zakres stosowania ratione temporis — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Zakres stosowania ratione materiae — Sprawy cywilne i handlowe — Artykuł 1 ust. 1 i art. 1 ust. 2 lit. a) — Dziedziny wyłączone — Stosunki majątkowe wynikające z małżeństwa — Artykuł 54 — Wniosek o dostarczenie zaświadczenia potwierdzającego, iż orzeczenie wydane przez sąd pochodzenia podlega wykonaniu — Orzeczenie sądu dotyczące wierzytelności wynikającej ze zniesienia systemu majątkowego wynikającego z niezarejestrowanego związku partnerskiego)

(2019/C 263/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szekszárdi Járásbíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ágnes Weil

Strona pozwana: Géza Gulácsi

Sentencja

- 1) Artykuł 54 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego rozpoznający wniosek o wydanie zaświadczenia poświadczającego, iż orzeczenie wydane przez sąd pochodzenia jest wykonalne, powinien w sytuacji takiej jak omawiana w postępowaniu głównym, w której sąd wydający orzeczenie podlegające egzekucji nie wypowiedział się przy jego wydawaniu, czy rozporządzenie to ma zastosowanie, sprawdzić, czy dane postępowanie należy do zakresu stosowania wspomnianego rozporządzenia.